

Ответник: Knoll International Spa

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на притежателя на изключителното право на разпространение на защитено произведение да се противопостави на предложението за продажба или на целевата реклама по отношение на оригинал или копие на това произведение дори ако не е установено, че тази реклама е довела до придобиването на закриляния обект от купувач в Съюза, доколкото посочената реклама стимулира потребителите в държавата членка, в която това произведение е защитено с авторско право, да го придобият.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 14.12.2013 г.

Решение на Съда (голям състав) от 13 май 2015 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Газпром“ ОАО

(Дело C-536/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле — Арбитраж — Изключване — Признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения — Разпореждане на арбитражен съд в държава членка — Разпореждане, пречатващо сезирането на съд на друга държава членка и воденето на процес пред този съд — Право на съдилищата на държава членка да откажат да признаят арбитражното решение — Конвенцията от Ню Йорк)

(2015/C 236/10)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страна в главното производство

Жалбоподател: „Газпром“ ОАО

в присъствието на: Lietuvos Respublika

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че не е пречка съд на държава членка да признае и да допусне изпълнението, нито пък да откаже да признае и да допусне изпълнението на арбитражно решение, забраняващо на някоя от страните да предяви определени искания пред съд на тази държава членка, доколкото този регламент не урежда признаването и изпълнението в една държава членка на арбитражни решения, постановени от арбитражен съд в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 377, 21.12.2013 г.